

врегульовані на міжнародному універсальному рівні в рамках ВОІВ. Виникає питання про відставання механізмів Світової організації інтелектуальної власності від регіональних (європейської) систем, що, природно, вимагає свого рішення.

У зв'язку з формуванням Спільного європейського економічного простору між Європейським Союзом і Україною доцільно укладення спеціальної угоди, що охоплює питання правової охорони інтелектуальної власності. У вказаній угоді слід закріпити положення про важливість забезпечення належного рівня ефективної охорони і забезпечення реалізації прав на об'єкти інтелектуальної власності, а також підтвердити значимість зобов'язань, що випливають з цілого ряду міжнародних універсальних угод про охорону інтелектуальної власності як для країн - членів ЄС , так і для України.

Крім того, доцільно закріпити зобов'язання України щодо вдосконалення механізмів охорони прав на об'єкти інтелектуальної власності з метою забезпечення рівня правової охорони, аналогічної рівню, існуючому в ЄС (включаючи і ефективні засоби забезпечення дотримання таких прав), за допомогою вдосконалення українського законодавства щодо правової охорони інтелектуальної власності, гармонізації та уніфікації українського законодавства до положень директив і регламентів ЄС в сфері інтелектуальної власності та приєднання України до цілого ряду універсальних міжнародних угод у цій сфері.

РОЗІРВАННЯ ШЛЮБУ ЗА ЗАЯВОЮ ПОДРУЖЖЯ, ЯКЕ МАЄ ДІТЕЙ

Нікітенко Р.С., здобувач кафедри цивільного права і процесу НАВС
Науковий керівник: к.ю.н., доцент, доцент кафедри цивільного права і процесу НАВС Чурпіта Г.В.

Відповідно до ч. 3 ст. 234 ЦПК України серед інших категорій цивільних справ в порядку окремого провадження розглядаються справи про розірвання шлюбу. При цьому законодавець встановлює чіткі матеріально-правові підстави розірвання шлюбу в порядку позовного та непозовного видів цивільного судочинства. Зокрема, в окремому провадженні судом розглядаються справи про розірвання шлюбу за заявою будь-кого з подружжя, якщо один з нього засуджений до позбавлення волі, та справи про розірвання шлюбу за заявою подружжя, яке має дітей.

Отже, однією із матеріально-правових підстав розірвання шлюбу в порядку окремого провадження є наявність спільного волевиявлення подружжя, яке має дітей, у вигляді відповідної заяви про відкриття окремого провадження.

Поряд із заявою про розірвання шлюбу, законодавець регламентує обов'язок подружжя подати до суду письмовий договір про те, з ким із них будуть проживати діти, яку участь у забезпеченні умов їхнього життя братиме той з батьків, хто буде проживати окремо, а також про умови здійснення ним права на особисте виховання дітей. Крім того, відповідно до ч. 2 ст. 109 СК України подружжя має подати до суду нотаріально посвідчений договір про розмір аліментів на дитину. У разі невиконання

такого договору аліменти можуть стягуватися на підставі виконавчого напису нотаріуса.

У зв'язку із взаємною згодою подружжя щодо розірвання шлюбу, під час розгляду заяви в порядку окремого провадження суд має з'ясувати тільки дійсну волю подружжя, спрямовану на розірвання шлюбу і переконатися, що після розірвання шлюбу не будуть порушені особисті немайнові та майнові права подружжя та їх дітей. При цьому суд не повинен встановлювати причини розірвання шлюбу сторонами. Крім того, до обов'язків суду законодавець не відносить і вжиття заходів зі збереження сім'ї та вирішення питання про можливість або неможливість розірвання шлюбу.

Заява про розірвання шлюбу розглядається в окремому провадженні після спливу одного місяця від дня подання заяви (до закінчення цього строку дружина і чоловік мають право відкликати заяву про розірвання шлюбу). У тому випадку, якщо один із подружжя відмовиться від розірвання шлюбу і відкличе свою заяву, або не погодиться з умовами договору, суд має відмовити у розірванні шлюбу в порядку окремого провадження.

Відповідно до ч. 5-6 ст. 235 ЦПК України розірвання шлюбу в порядку окремого провадження має й інші особливості. Зокрема, такі справ не можуть бути передані на розгляд третейського суду та не можуть бути закриті у зв'язку із укладенням мирової угоди. Якщо під час розгляду справи в порядку окремого провадження виникає спір про право, який вирішується в порядку позовного провадження, суд залишає заяву без розгляду і роз'яснює заінтересованим особам, що вони мають право подати позов на загальних підставах

Виходячи зі змісту ч. 3-4 ст. 109 СК України, суд має ухвалити рішення про розірвання шлюбу, якщо бу де встановлено, що заява про розірвання шлюбу відповідає дійсній волі дружини та чоловіка і що після розірвання шлюбу не будуть порушені їхні особисті та майнові права, а також права їхніх дітей. Крім того, у рішенні про розірвання шлюбу суд має зазначити при вибір прізвища тим з подружжя, який змінив прізвище під час державної реєстрації шлюбу, що розривається (ч. 8 ст. 235 ЦПК України).

ЩОДО ПИТАННЯ ВІДШКОДУВАННЯ ЮРИДИЧНОЮ ОСОБОЮ ШКОДИ, ЗАВДАНОЇ ЇХНІМ ПРАЦІВНИКОМ ЧИ ІНШОЮ ОСОБОЮ

Нємцева А.О., ад'юнкт кафедри цивільного права і процесу НАВС
Науковий керівник: к.ю.н., доцент, доцент кафедри цивільного права і процесу НАВС Мироненко В.П.

Стаття 1172 Цивільного кодексу України (далі - ЦК України) встановлює загальні правила відповідальності юридичної або фізичної особи за шкоду, завдану їхнім працівником під час виконання ним своїх трудових (службових) обов'язків.

Для покладення на юридичну або фізичну особу відповідальності необхідною є наявність як загальних умов деліктної відповідальності